

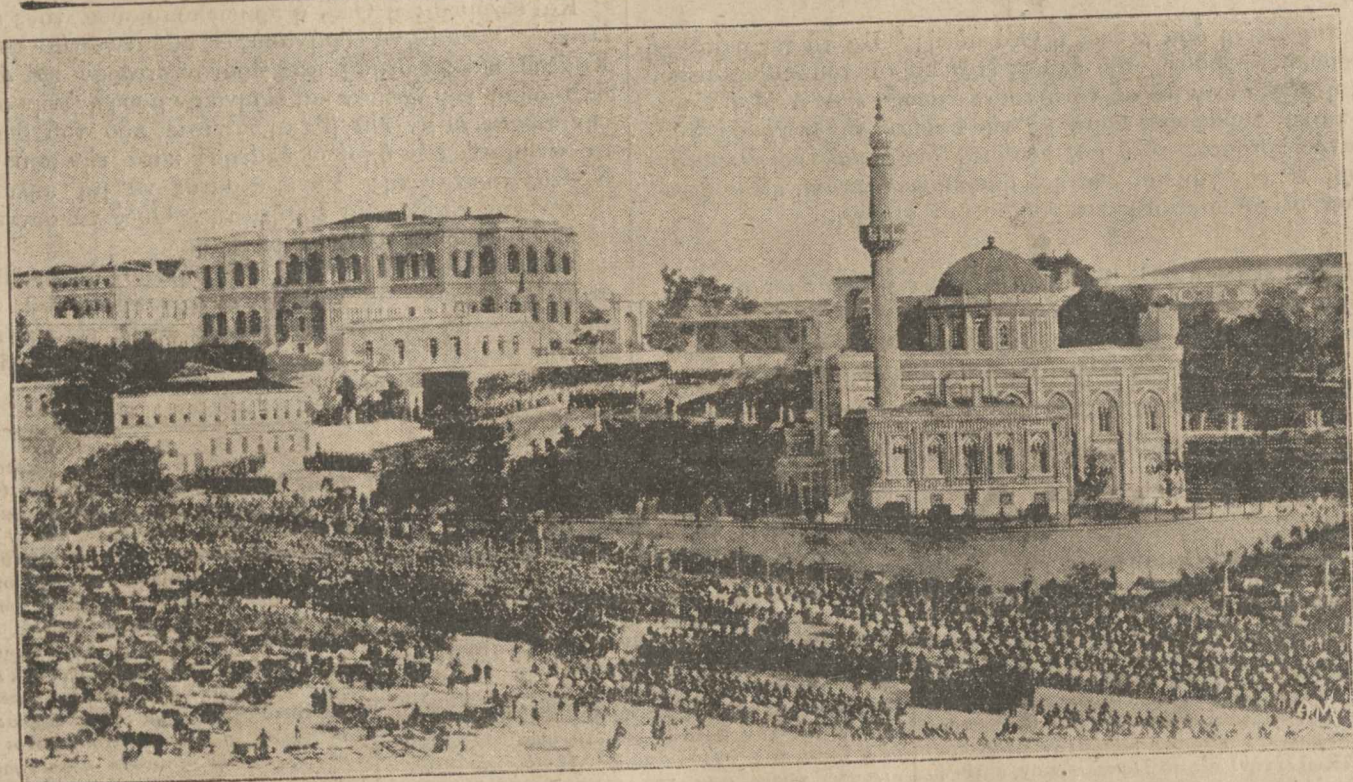
ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 34
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ 1908
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΙΤΟΝΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. — ΤΟ ΓΙΛΔΙΖ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. — Ο ΒΟΣΠΟΡΟΣ

— Καλά, του λέγει, θα υπάγω.
— Ο δούλος απαιτηρήν και ο Κρατίνος ήρως
να σκίπεται.
Νέα πάλι σταλείτο εις την φυγήν του.
Πρός στιγμήν του επήλθεν η ιδέα να νικήση το
πλοῖον του και να μη μεταβῇ, ἀλλ' εἶχε δώσει τὸν
λόγον του καὶ δὲν τοῦ ἐπετρέπετο νὰ τὸν παραβῇ.
— Ἐπὶ τῶν δεικνύοντων, δὲν εἶνε ἀνδρῶν νὰ φο-
δοῦμαι. Ὁφείλω νὰ πολεμήσω τὸν κίνδυνον, κατὰ
πρόσωπον.

Μετ' ὀλίγων ὥραν, ἐν ὅσῳ τὸν εἶχαν ἀφήσει
πλέον τὰ τελευταία οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως, εὐρί-
σκετο εἰς τὸ ὁρίσθαι μέρος ἕνα σὺνδρονος λοφίσκου,
πέραν τῆς Ἀκροπόλεως, ὡς παρὰ τὸν Ἀρόντην.
— Ἦν εἶχε φθάσει καὶ ἡ αὔρα τῆς ἐδούσης τοῦ
φλογισμένου μέσῳ του.

Οὐδὲ πνοὴ ἀνθρώπου, οὐδὲ βῆμα, οὐδὲ θόρυβος,
οὐδὲ πτηνὸς ἀκούη καλῶς ἢ πτερυγισμὸς ἀν-
τήχων εἰς τὸν ἥρεμον ἐκεῖνον καὶ ἤσυχον λοφίσκον.
Δὲν εὐρήσκει, εἰμὴ τὴν σιωπὴν, ἥτις εἶνε ἐνίστη
τὸ βάλαμον τῶν ἐρωτευμένων.

Ἐκείνησ παρὰ τὴν ῥίζαν ἐνὸς δασοφύλλου δέν-
δρου καὶ ἐπερίμενε...

Αἰσθῆς τοῦ ἐπὶ τὸν δὲν δὲν διέλυτο ἀπὸ
καταπὰν ὁρατὴν λήψιν.

Εὐνόμειον εἶπε ἔφθικεν ἡ ἀνατολή, πρὶν ἀκόμη
φθάσῃ ἡ νύξ. ὅτι οὐρανὸς ἐξέχινεν τὰ φωτὰ του,
ἐπὶ τὸν ἥρεμον ἐκεῖνον καὶ τῆς σιωπῆς.

Ἦτο τάχα πλάσμα τῆς φαντασίας του;
— Ὅχι, δὲν οὐνεκοῦμαι, ἀνέκτατον ἀποτόμως
ἐγεύρομαι, εἰσισι καὶ ὁρατὴν Μυρσίνην, ἡ ἵσταται φω-
τίζει καὶ τὴν νύκτα ἀκόμη τὴν ἀσέληνον.

Πράγματι, ἐνὸς τῶν εἰσισκετο λευκῇ καὶ φω-
τεινῇ ὡς ἀστράτη, ἡ κόρη τῶν Συρακοσίων.

— Εἰσαι κακός, τοῦ εἶπεν ἡ κόρη πλησιάζουσα,
ἀπὸ μὲ ἀρνήσας μόνον ἐπὶ τὸς ἡμέρας.

— Εἰμαι δυστυχής, ἀπήντησεν ἄλλως ὁ Κρατι-
νός.

— Δυστυχὴς σὺ;
— Ἐγὼ μόνον, διότι αἱ ἡμέραι ποὺ ἐπέρασαν
ἦσαν γερότεραι ἀπὸ τὰς νύκτας τὰς σκοτεινὰς.

Πῶς δύναμαι νὰ ἐνοήσω πλέον τὴν ἡμέραν, ὅταν
δὲν τὴν φωτίζῃ σὺ, ὁ ἥλιος τῆς ψυχῆς μου;

— Ἀλλὰ τότε διατί μ' ἐθαύμαζες καὶ μὲ εἶχες
καθηλωμένην εἰς τὴν αὐλήν μου καὶ ἐπερίμενα ἀπὸ
προῶς μέχρι νυκτός νὰ σὲ ἴδω;

— Ὅμιλες περὶ βασάνων, ἀνὴρ εἶχες πλησίον σου
τὸν Κλέωνα, ὁ ὅποιος γνωρίζει τόσο καλὰ νὰ σὲ
παρηγορῇ.

— Αἰώνιο παιδί! Ἀλλὰ τί θέλεις λοιπὸν νὰ
κἀμω, διὰ νὰ πιστεύσῃς, ὅτι ἡ ζωὴ μου ὅλη καὶ ἡ
εὐτυχία μου ἐξαρτῶνται μόνον ἀπὸ σὲ;

— Ὅραία λόγια, τὰ ὅποια ὁμοῦ ἀρμόζουν εἰς

μὴν γόνυσον μάλλον ἐταίραν, παρὰ εἰς μὴν κόρην
εὐγενή.

— Οἱ Θεοὶ, οἱ ὅποιοι μὰς ἀκούουν, γνωρίζουν ἂν
λέγω τὴν ἀλήθειαν. Ἰσως δὲ τὸ ἐγνώρίζῃς καὶ σὺ,
ἀν ἡγάγας, ὡς φαίνεται ὅτι ἀγάπης. Λέγουν δὲ
ἡ ψυχὴ τοῦ ἀγαπῶντος μαντεύει. Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ
ἰδική σου ψυχὴ πλανᾶται, καὶ ἐπομένως δὲν ἀγαπᾷ.

— Ἀν ἐγνώρίζῃς πόσον με πικραίνειν οἱ λόγοι
σου, δὲν θὰ τοὺς ἔλεγες, Μυρσίνη.

— Ἀλλ' εἰπέ μου λοιπὸν ποῖον ὕψος θέλεις νὰ
πεισθῇς;

— Ὁ Κρατίνος ἐμῆς σιωπῆς.

Τὸ σκότος τριγύρω τὸν ἐγένετο βαρύτερον καὶ
ἀκόμη βαρύτερα ἡ σιωπὴ.

Ἀπὸ τὰς κορυφῶν τοῦ Ἱμῆτος ἤρχιζεν μόνον
νὰ ἰδοῖται ὁ οὐρανὸς, χρωματίζομενος ἀπὸ τὴν ἀνα-
τέλλουσαν ἀσέληνον.

Οἱ δύο ἐρασταὶ ἐκείνητον πλησίον ὁ εἰς τοῦ ἄλ-
λου, ἐπὶ τὴν ἀκρόασην ἡ ἀσέληνον ἐξοχῇ.

Ὁ Κρατίνος ἤσθαι τὸν ἀναπνεύον τῆς Μυρσί-
νης ἐπὶ τοῦ προσώπου του καὶ προσπαθεῖ ν' ἀπορ-
ροφῇ τὴν ἀσέληνον.

Εὐτυχῆς στυγὴ αἱ ἱστοίαι παρέρχονται τὸσφ
γρήγορα!

— Ὅραϊα, ἀλλὰ δὲν ἐνοῦσε λοιπὸν ποῖα εἶνε ἡ
ὑσμία τὴν ἵσταται ἡλπίς ἀπὸ σὲ;

— Μὰ τοὺς Θεοὺς ὅχι... Εἰπέ μου, σ' ἐξορκίζω,
τί θέλεις;

— Ὁ Κρατίνος ἠγέρθη.

— Πρέπει νὰ ἐμῶσθαι ἐπὶ τῶν καθαρῶν.

Εἶνε κρῖμα νὰ πάσῃ κανεὶς χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ
ἀφορμὴ. Ὅραϊα μου... Ἐδῶ εἰμὴ μόνον. Δὲν ἔχο-
μεν κανένα ἄλλον μάρτυρα καὶ κανένα ἀκροατὴν
ἐκτὸς τοῦ Ὀυρανοῦ.

Ἰδοὺ σοὺ ἀνοίγω τὰ στήθη μου, καὶ σοὺ παρα-
δίδομαι τὴν καρδίαν μου. Θάψῃς ἐν αὐτῇ τὰ μυσ-
τικὰ σου, διὰ νὰ μὴ σφῶσῃς. Ἡ ἐστυχία μὰς περι-
μένει καὶ ἡ χαρὰ. Βοήθησέ με νὰ τὴν ἀναγκάσω.

Ἀπὸ τὴν τὴν ὑσμία τῆς ζωῆς ἀπὸ σὲ, ἀπὸ τοῦ
δίδεις τὸ δικαίωμα νὰ ζῇ. Ἡ ἐκμυστηρεῖσος εἰς
ἐμὲ ὅλα τὰ δυστυχῆ σου μυστικά, ἡ ἀποδοῖς μα-
κρὰν τὸν νεκρὸν συμπατριώτην σου, ὁ ὅποιος μὲ
κλέπτει τὴν ἡσυχίαν τῆς ψυχῆς. Εἰπέ μου, δι' ὅνομα
τῶν Θεῶν, εἰς περὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ
ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

Ἀλλοίμονον! Ἐπρεπε νὰ ἐμῶσθαι.

— Καθῆσθαι, τοῦ λέγει, ... ἔδο, πλησιέστερα...
Θέλω νὰ αἰσθάνωμαι τὴν θερμὴν τοῦ στήθεός σου
καὶ ν' ἀκούω τοὺς παλμούς τῆς καρδίας σου. Φο-
δοῦμαι ὅτι ἡ μοῖρα μὰς θὰ εἶνε δυστυχὴς καὶ δὲν
σπανίως θὰ ἀπενανθῇ τὴν ὁρατὴν οὕτῃν προσέγγι-
σιν. Δὲς μου τὰς χεῖρας σου... Διατί καίτοι τὸσφ
πολύ; Ἐλεῖ πλησιέστερα... Ἀκούω τὴν
ὁρατὴν κεφαλὴν σου εἰς τὰ στήθη μου καὶ προ-
σπάθους ν' ἀκούσῃς τὴν τρίχυναν τὸν... Τί εὐ-
μορφα μαλλιά!...

— Στάσου, Σέληνη, μὴ βιάζεσαι, διότι δὲν πρέ-
πει νὰ περάσῃ ἡ νύκτα αὕτη ποτὲ ἐπιθύρῃς ὁ
Κρατίνος ἐπὶ τοῦ στήθεός τῆς... Δὲν πρέπει νὰ
φθάσῃ ἡ αὐγή...

— Τί εἶπες; ἠρώτησε μετὰ τρόμου ἡ κόρη ἀκού-
σασα τὸ θαρμῆνον ὄνομα τῆς.

— Εἰμαι, τὸσον ἐστυχής, ὥστε δὲν πρέπει νὰ
φθάσῃ ἡ αὐγή...

— Ἀλλοίμονον... θὰ φθάσῃ.

— Λέγε λοιπὸν, διότι νομίζω ὅτι περιμένω τὴν
καταδίκην μου.

Ἡ Μυρσίνη ἐξέδραε δευτέρον στεναγμὸν καὶ
εἶπε:

— Τὴν γλῶσσάν μου κρατεῖ δεσμίαν ὄρκος ἱε-
ρός, τὸν ὅποιον ἔδωκα ἐνὸς τῆς θεᾶς. Δὲν δύνα-
μαι λοιπὸν νὰ ἐπιπορεύω. Ἀκούσε ὁμοῦ, ἀγαπητέ
μου, καὶ πιστεύσε ὅσα θὰ σοὺ εἶπω. Ὁμιλοῦ εἰς τοὺς
ἄθανάτους, ὅτι ἡ καρδία μου δὲν ἀδονήσῃ ποτὲ
ἀπὸ ἐρωτός παλμὸν δι' ἄνδρα ἄλλον, ἐκτός σου.

Πρὸς τὸν Κλέωνα μὲ συνᾶει δεσμός, τὸν ὅποιον
δὲν δύναμαι νὰ περιφρονῶ. Ὅταν ἡ Μοῖρα τοῦ
ἐπιτρέψῃ θὰ ἐνοήσῃς πόσον με ἠδύνησε μὲ τὰς
ὑποφύας σου. Πιστεύσε, Κρατίνε, καὶ ἀγάπη με
ὅσον σὲ ἀγαπᾷ.

Ὁ νέος ἀπεσπάρθη ἐκ τοῦ θερμοῦ ἐκεῖνου ἐναγ-
καλισμοῦ.

— Τὰ ἦκουσα πολλάκις αὐτὰ, ἀλλὰ τί πταίω
ἐγὼ, ἂν δὲν ἡμπορῶ νὰ τὰ πιστεύσω; Ἐδουλοῦμαι
πάλιν εἰς τὴν ἀρχήν. Εἰμὲ σοὺ εἶδον τὴν ἀγάπην
μου καὶ σὺ τὸ μαρτύριον. Ἐως ποῦ θὰ διαρκέσῃ
αὐτὸ; Ἰδοὺ καίριος νὰ δώσωμαι ἐν τέλει. Σοὺ εἰ-
τήσα μίαν χεῖράν, τὴν ἵσταται δὲν θέλεις νὰ μὲ κά-
μῃς, καὶ λέγεις ὅτι δὲν δύνασαι. Ἐ τότε, ἄφες με
ἐλευθερῶν, ἄφες με νὰ φύγω μακρὰν σου, με τὴν
ἐλπίδα ν' ἀποθάνω ἢ νὰ λυτρωθῶ. Οἱ Θεοὶ δὲν μὰς
ἐνοοῦν. Ἡ τραγῳδία πρέπει νὰ λήξῃ καὶ ἀπὸ τοῦ
θέλεις, τὸ τέμα τῆς θᾶ ἦνε ὁ χωρισμός. Ἐγὼ πα-
ποῦθην ὅτι μακρὰν ἀπὸ σὲ δὲν ὑπάρχει ζωὴ, οὔτε
χαρὰ. Ἀλλ' ὑπάρχει ὁ θάνατος, τὸν ὅποιον θὰ περι-
μένω ὡς λυτρωτήν. Χαίρε, Ὅραϊα Μυρσίνη, διὰ
παντός.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποῦ σοὺ ζῇ, ἡ ἀδύνατον...

Καὶ μετὰ τινος λεπτῶν:

— Σιωπῇ, ὁρατὴν μου; Διατί λοιπὸν μὲ προκα-
λεῖς; Διατί μὲ ἐμῶσθαι περὶ ὑσμιῶν, ἀπὸ δὲν θέ-
λεις ν' ἀκούσῃς τὴν δικαιοσύνην μου ἀπατήσιν;

— Ἐγὼ δὲκω... εἶπεν ἡ Μυρσίνη καὶ ἀπῆλ-
θεν ἕνα βῆμα στεναγμὸν ν' ἀντηχῇ εἰς τῆς νυ-
κτός τὴν σιωπὴν.

Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τ' ὁμιλοῦσε, τὴν περισσώτερον
ζῆτεῖς ἀπὸ ἐμὲ.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΚΑΡΑΙΤΣΑ. — Συνελθόντος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλ-
λόγου, κλειστέται ἔμποροι ἐπέδωκαν πλείστας ὁσας
μομφὰς κατὰ τοῦ διεθυντοῦ τοῦ ἀνακτοῦ ὑποκατα-
στήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἀπεφασίαν,
ὅπως αἰτήσονται τὴν μεταβίβασιν αὐτοῦ παρὰ τῆς
Ἑθνικῆς Διευθύνσεως.

ΛΕΩΝΙΔΙΟΝ (Κυνουρίας). — Τώρα τὸ θέρος ἡ πό-
λις μὰς ἤρξασα νὰ λαμβάνῃ ζῶν. Οἱ ἔσονται εἰς πυ-
ρατοὶ ἔκαστος ἀνακα τοῦ ἐνδοῦ χαμῶνος. Καὶ θέα-
τρον πρόχειρον ἐκχυλίσθη ὑπὸ καλλίστων νέων
παρηγορησάντων ἐνταῦθα, τοῦ ὅπουλο αἱ εἰσπρά-
ξεις διατίθενται πρὸς κοινωφελῆ σκοπὸν. Τὸ εἰς τὸν
ποταμὸν καφεναῖον συνᾶει τὴν ἐκλεκτὴν κοινω-
νίαν μὰς.

ΚΑΡΒΑΣΑΡΑΣ. — Συνελθόντος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ συλ-
λόγου ὑπὸ φιλοπροσώπων μαθητῶν τῆς πόλεως μὰς,
ἦτοι τοῦ κ. Δημόστου. Γενομένη ὡς προέβλεπον, τοῦ
κ. Κωνστ. Ρίζου ὡς ἀντιπροέδρου, Κωνστ. Σαβῆ
γραμματέως, καὶ ὡς συμβούλων, Παν. Μπαλάνου καὶ
Γεωργ. Πιστάλη καὶ Ἀγγέλου Πισπῆ. Σ. Τσιφ.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. — Ἐξ αἰτίας τῆς ἐν Λουτρακίῳ μαγά-
λης σφοδρῆς ἐξέστης, μεγάλη κίνησις παρατηρεῖται
εἰς τὴν πόλιν μὰς κατὰ τὴν ἀποκρίσιν ταύτην ἰδίως
τὰς ἐσπέρας τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν ἡ παραθα-
λάσσιος πλατεῖα «φλοῖος» ἔρριψε περιπατητῶν.

ΧΑΝΙΑ. — Πρὸ ἡμερῶν γενομένης ἀνασκαφῆς ἐν
τῇ νήσῳ Μοχλῶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ
ἐργασίας κ. Σύνταγμα ἀνευρέθησαν μεγάλας ἀξίας
ἐργασίας ἀναγνῶντες εἰς τὴν προτομικὴν ἐπο-
χὴν. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων χρυσῶν ἐργασμάτων
σπουδαίοντες εἰς χρυσοῦς δακτύλους Μυκηναϊκῆς
ἐποχῆς φέρων ἐπὶ τῆς ἐλλειψοειδοῦς ἐμφάνσεως
σφαιρῶν ἐκκατασκευ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΕΝ ΤΑΤΟΪΩ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΥΔΙΚΟΙ ΕΝ ΤΑΤΟΪΩ

ΒΑΙ ἐφέτος μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος καὶ ἐπισημότητος ἐορτάσθη ἡ ὀνομαστικὴ ἐορτὴ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἐν Τατοΐῳ.

Μετά τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἡ μουσικὴ τοῦ Πυροβολικοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχιμουσικόν κ. Καίσαρην ἀνέκρουσε τὸ ἐθνικὸν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰς 10 1/2 π. μ. ἐτελέσθη ἡ συνήθης δοξολογία ἐν τῇ Βασιλ. ναύκῃ τοῦ Προφήτου Ἡλία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Θεοκλήτου, τοῦ ἀρχιμανδρίτου τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης κ. Τιμοθέου Ἀναστασίου καὶ τοῦ διακόνου κ. Γ. Παπαϊωάννου. Εἰς τὴν δοξολογίαν παρευρέθη ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετ' ὀλοκλήρου τοῦ Στρατιωτικοῦ καὶ Πολιτικοῦ Του Οἴκου. Τὰς κακανονισμένας τιμὰς ἀπέδωκεν ὁ οὐλαμὸς τῶν ἀνάκτορων εὐζώνων καὶ χωροφυλάκων ὑπὸ τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ ὑπασιπτοῦ τῆς ὑπηρεσίας κ. Εἰσπρ. Πίσσα καὶ τοῦ ἀστυνομεύοντος ὑπομοιράρχου κ. Γ. Νυδριώτου. Πολὸς κόσμος ἰδίως

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΥΝΟΔΕΥΟΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΧΕΤΑΙ
«ΚΑΛΗΝ ΟΡΕΞΙΝ» ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΧΟΡΙΚΟΥΣ

ΟΙ ΧΟΡΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΑΤΟΪΟΥ ΧΟΡΕΥΟΝΤΕΣ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΕΝΟΣ ΝΑ ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΘΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ
ΤΩΝ ΝΤΑΟΥΛΙΕΡΗΩΝ ΝΑΠΟΔΕΩΝΙΑ

ἐκ τῶν παραθεριζόντων ἐν Κηφισίᾳ ἐμγενῶν ἐξ Αἰγύπτου παρευρίσκατο. Τὴν 1 μ. μ. παρατέθη ἔξωθεν τῶν ἀνακτόρων πρόγευμα, συμμετασχόντος εἰς αὐτὸ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Ἱπουργ. Συμβουλίου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἡ μουσικὴ ἔταρψε τοὺς προσκεκλημένους ἀνακρούσασα ἐκλεκτὰ τεμάχια.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ Α. Μεγαλειότης ἀκολούθηθι μενος ὑπὸ τῶν ἐπισήμων μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν εὐζώνων, τῶν χωροφυλάκων καὶ τῶν χωρικῶν, εἰ ὅποιοι ἐπανηγύρισαν τὴν ἡμέραν εὐθυμότατα καὶ ζωηρότατα ἐν μέσῳ τῶν νταουλίων, τῶν ὀδελίων καὶ τοῦ ἀφθόνου οἴνου τῆς δεκαλείας, προσφερθέντων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἱψηλῆς Σοφύου του. Ὁ Βασιλεὺς συνωμίλησε μετ' ὅλων καὶ ἔδωκεν ἀπὸ δύο ναπολεόνια εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν νταουλιέρηδων ὑπὸ τὰς ζῆτωκραυγὰς τῶν στρατιωτῶν καὶ χωρικῶν.

Γ. Α.

ΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΩΡΙΑ

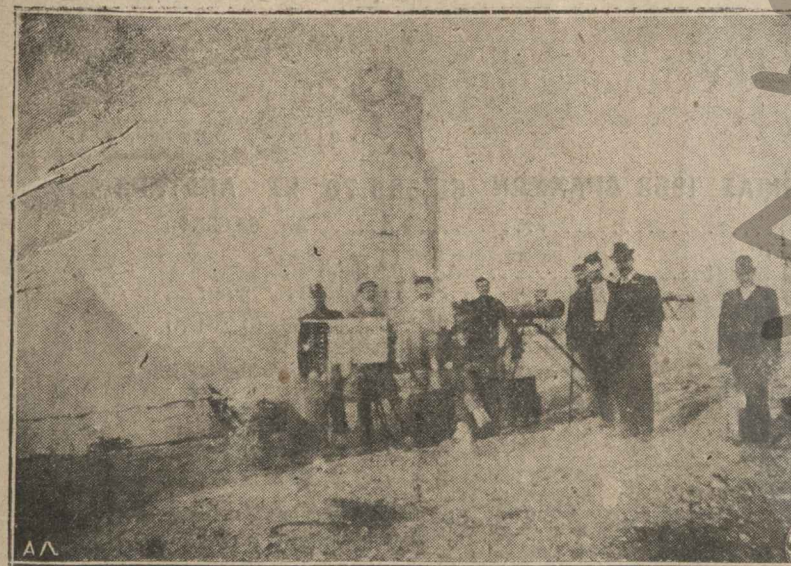

ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΚΕΡΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ.—ΚΕΡΑΣΟΠΟΛΙΣ ΧΟΡΕΓΟΥΣΑΙ

[Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Κ. Πανταζή.]

ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΕΝΘΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ «ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ» ΤΗΣ ΧΙΟΥ
(Φωτογραφία τοῦ κ. Δ. Γ. Λοῖζου ἐξ Ἀλεξανδρείας, βραβευθεῖσα εἰς τὸν φωτογραφικὸν διαγωνισμόν μας).

ἘΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟῦ ΓΥΜΝΑΣΙΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΠΤΙΚΟΝ ΘΛΙΓΡΑΦΟΝ
ἸΠΑΡΑ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ

[Φωτογραφία τοῦ κ. Ἀλεξ. Ἀντωνοπούλου].

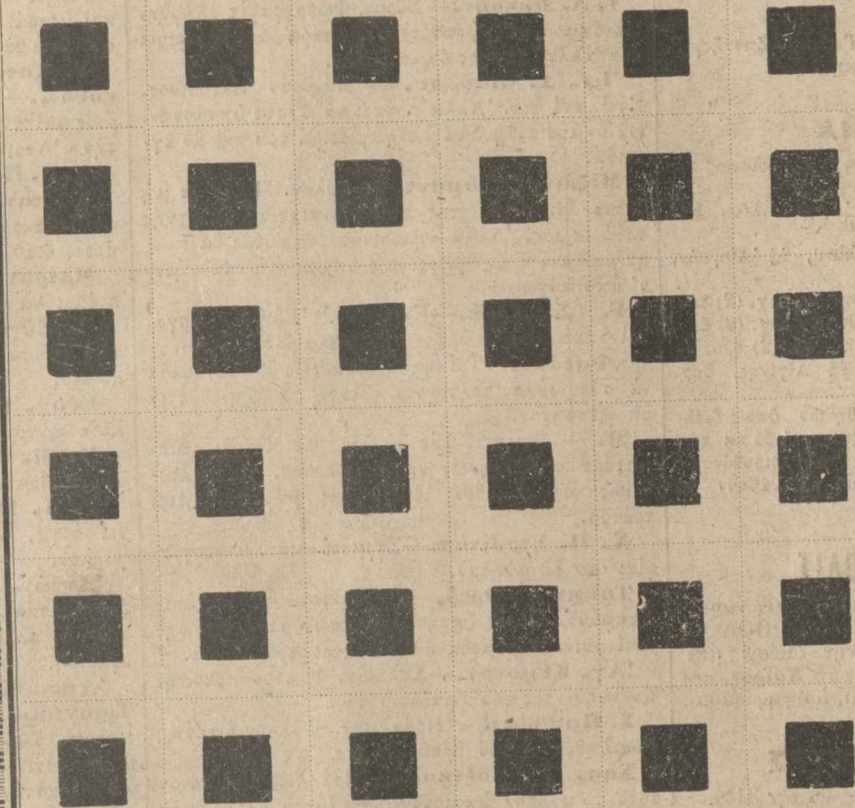
ΜΙΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

ΔΙΕΦΘΙΚΑ ΜΑΡΙΝΟΥ
Ἐκ Πόρου

μαθήτρια, ἡλικίας 10 μόλις ἐτῶν, ἔχουσα ἐξαιρετικὰ ἱκανοὺς εἰς τὴν ἀναγνώσκειν. — Ἡ δὲ Μαρίνου θα ἔλθῃ ἀπὸ τοῦ προσεχούς Σεπτεμβρίου εἰς Ἀθήνας, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰ μαθήματα τῆς. Ἀνήκει εἰς μίαν ἐκ τῶν εὐγενεστέρων οἰκογενειῶν τοῦ Πόρου.

ΤΑ 36 ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΑ

Τὸ ἀνωτέρω σχῆμα δεικνύει 36 οἰκοδομήματα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς τὸ κέντρον μιᾶς μεγάλης πόλεως. Εἰς μίαν σεισμικὴν θόνην δέκα ἀπ' αὐτὰ ἔπεσαν. Τὸ περίεργον ὅμως εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐναπομεινάντων οἰκοδομημάτων ἦτο περιττός, μετρούμενος καθέτως καὶ ὀριζοντίως. Ποῖα εἶναι τὰ οἰκοδομήματα, τὰ ὅποια ἔπεσαν; Ζητεῖται δηλαδή.

— Ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκοδομημάτων 10 (δέκα) καὶ τὰ λοιπὰ ἐναπομείναντα νὰ μετῶνται καθέτως καὶ ὀριζοντίως καὶ νὰ δίδωσι περιττὸν ἄθροισμα.

[Ἐστάλη ὑπὸ Σ. Γ. Κ. ἐκ Πειραιῶς]

Ἡ λύσις θὰ γράφεται ἐπὶ τετραχίου χάρτου εἰς σχῆμα, χωρὶς πολλὰς ἐπεξηγήσεις.

Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ δύνανται νὰ στέλλουν γραμματόσημα τοῦ τόπου, ἐνθα διαμένουν.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα μας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μετὰπρὸς τὴν Παρασκευῆς 1 Αὐγούστου.

Ἐκάστη λύσις διὰ νὰ ληφθῇ ὅπ' ὄψιν, δεόν νὰ περιέχῃ ἐστικλειστῶς ἐν ἀσφράγιστον καὶ καθαρὸν 10λεπτον γραμματόσημον.

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν:

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5). Ὁ δεύτερος δραχμὰς τρεῖς (3). Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἀνὰ δραχμὰς (2) ἑκάστος.

Προσοχὴ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νὰ ᾖ καθαρογεγραμμένα διὰ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεόν νὰ σημειοῦται «Διαγωνισμός 39ος».

Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος θὰ συνυπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ διὰ τῶν ὁποίων οἱ λῦται τῶν περισσοτέρων διαγωνισμῶν, κερδίζον κατὰ σειρὰν, ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25, οἱ 5 κατόπιν ἀνὰ δραχ. 10 ἑκάστος καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς 15 ἀνὰ δραχ. 5 ἑκάστος.